

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل برخی از واژه های قرصی تمدن پارسی در متون احادیث بررسی موردی: کتاب الکافی و من لا یحضره الفقیه

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مریم رحمتی ترکاشوند - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی

اعظم فرجامی - استادیار گروه علوم قرآنی و حدیث دانشگاه رازی

حدیث منتظریانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم قرآن و حدیث دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

ارتباطات، عامل اصلی تاثیر زبانها از یکدیگر است؛ در زبان عربی نیز همچون سایر زبانها به علت همین ارتباطات فرهنگی، اقتصادی، دینی و ... با دیگر کشورها، واژه های بیگانه ی زیادی به این زبان وارد شد که به تدریج رنگ و بویی عربی به خود گرفت، به این واژگان دخیل، معرب یا وامواژه گفته میشود. به علت روابط گسترده بین دو قوم عرب و فارس که بر هیچ کسی پوشیده نیست، از همان زمان جاهلیت، واژگان فارسی فراوانی از زبان فارسی به زبان عربی راه یافته است که هر کدام از آنها حامل معنای خاصی از تمدن زبان مبدا به زبان مقصد میباشند. این واژگان علاوه بر متون ادبی در قرآن و متون احادیث نیز یافت می شوند. پژوهش حاضر با روش توصیفی- تحلیلی از بین حدود 300 واژه فارسی که در دو کتاب تاریخی اهل تشیع یعنی الکافی و من لا یحضره الفقیه یافت شد، به بررسی معنایی و ساختاری 36 واژه از واژگان دخیل فارسی در این دو کتاب - که نزد پیروان این مذهب از اهمیت والایی برخوردارند- پرداخته است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که تمدن مادی فارسی بیشترین تاثیر را بر زبان و فرهنگ عرب بر جای گذاشته است و واژگان فارسی در طول دوره انتقال به زبان عربی تغییر معنایی خاصی نداشته اند و با همان معنای رایج در زبان مبدا در زبان مقصد به کار رفته اند اما از نظر ساختاری، بسیاری از واجها هنگام انتقال به زبان مقصد دگرگون شده و کلمات فارسی از نظر ظاهری، برخی از ویژگیهای زبان عربی مانند (ال، تنوین، جمع مکسر عربی، ات و...) را پذیرفته اند و برای فهم بهتر احادیث، شناخت این کلمات و بررسی آنها ضروری مینماید

کلمات کلیدی:

زبانشناسی تاریخی، متون دینی، وامواژه فارسی، الکافی، من لا یحضره الفقیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700324>

